

satte sig, at den saakaldte erotiske Frigørelse skulde indgaa som et Led af Kvindernes almindelige sociale Frigørelse, og hævdede den Anskuelse, at det ikke vilde blive til nogen Lykke for Kvinderne, om de ombyttede Kærlighedens Afsavn med Tilfredsstillelsen i løse Kønforbindelser.

Sædelighedsfejden endte som bekendt med, at Dagbladet „Politiken“, hvori Brandes havde fremsat sine Angreb, blev dømt til at betale en Pengebøde, og Dansk Kvindesamfund trak sig derfor paa en Maade med Hønnør ud af Striden, men de Kvinder, der som Fru Aggersborg havde trodset hele det lattermilde København og udtalt sig frit om et Spørgsmaal, som man kun ellers hviskede om i Krogene, maatte endnu længe i det offentlige Omdømme bære Grinets og Forargelsens Sten af Byen. Det var ikke hver Mands Sag paa det Tidspunkt at indse, hvad „Kvinden og Samfundet“s fordomsfri Redaktør skrev som en Afslutning paa Sædelighedsdiskussionen i Bladet, at ved at ytre sig frit om Kønforholdet, havde Pauline Aggersborg og hendes Meningsfæller i Ordskiftet, uanset deres personlige Standpunkt, banet Vej for Fremskridtets Sag.

Det er i Erkendelse heraf, at „Kvinden og Samfundet“ i Dag føjer sin Mindeblomst til de mange, som i disse Dage rundt om i Pressen er bleven lagt paa Pauline Aggersborgs Baare.

Beretning om det nordiske Møde i Sommeren 1914.

—o—

Da dette vellykkede Møde, som nu synes saa langt borte, var forbi, og man paabegyndte Arbejdet med Udgivelsen af Beretningen, mente man, at denne kunde blive færdig og udsendt til dem, der havde bestilt den, inden Sommerferien, d. 1. Aug. — Det viste sig imidlertid, at en Del af Manuskripterne ikke var færdige fra Talernes Side — det sidste indsendtes saaledes hen i September Maaned — og dertil kom Krigen, som ogsaa paa dette lille Omraade paa forskellig Vis greb

forstyrrende ind. — Først i November lykkedes det at faa Beretningen afsendt til de andre Lande og til Provinsen — senere er den udsendt til Bestillere i København.

Beretningen, der er paa godt 11 Ark, indeholder *alle Taler* og de stenografisk nedtegnede Forhandlinger, Liste over officielle Repræsentanter og alle Deltagerne, Program, Kantate og alle Hilsener sendt til Mødet o. s. v.

Denne Beretning giver gennem sit Indhold et vægtigt Bidrag til Belysning af de store Spørgsmaal, som Mødet forhandlede, og den vil gennem Tiderne staa som et smukt Bevis for nordiske Kvinders Interesse for Kvindens og Samfundets Tarv. — Danmark skylder sine Gæster fra de andre Lande megen Tak, fordi de ved deres Deltagelse i dette Møde satte os i Stand til at udsende en Beretning som denne om Spørgsmaal, som er betingende for den Stilling, Fremtidens Kvinde kommer til at indtage i Norden.

Mest vil vel *Familieretsspørgsmaalet* interessere Læserne, men Spørgsmaalene: *Særforbud for Kvinder*, *Børnelovgivningen* og *Kvinders politiske Valgret* er ogsaa her belyst og behandlet paa en Maade, som giver Beretningen sin Plads blandt den bedste Litteratur om sociale Spørgsmaal.

Af Beretningen, der er rigt illustreret, er et mindre Oplag tilbage. Den faas paa *D. K.s Hovedkontor, Studiestræde 49, 2. S., K.*, og koster *Kr. 1.50*.

Læserne bedes virke for Salget af dette smukke Minde om et betydningsfuldt Møde for Nordens Kvinder, en Begivenhed fra Fredens Dage, som det nu er dobbelt kvægende for Tanken at vende sig imod.

D. K.s „Hjælpekasse“ af 1914.

—o—

Ulfborg-Kredsen	20.00
Viborg-Kredsen	90.85
	<hr/> 110.85
Tidl. indk.	194.35
	<hr/> Ialt: 305.20

Litteratur.

—o—

Ingeborg Marie Sick; *Derhjemme*.

— Billeder fra den gamle Præstegaard. 221 Sider. — G. B. N. F.

Hvis man forbinder nogen Forestilling fra Virkeligheden med det, vi kalder „fredlyste Pletter“ paa Jorden, maa saadanne kunne passe paa vore gamle Præstegaarde paa Landet for et halvt eller trekvart Aarhundrede siden. Og der maa have været noget om det, thi hvor man hører Tale derom, i Litteraturen eller gennem den mundtlige Overlevering, skildres Livet i disse gamle Kultur-Sognecentre med saadanne Farver og saadan Veneration, at der skabes Stemning i os af Fred og Velsignelse, og der oprulles Billeder for os saa lyse og venlige, saa festlige og muntre og undertiden saa betagende alvorlige, at man uvilkaarlig kommer til at bruge Ordet „hjemlige“ for med en enkelt Betegnelse at karakterisere dem. Lad saa ogsaa meget være skrevet og berettet i Mindets Straaleglans, der bliver dog en Kærne af Virkelighed tilbage, som gør det muligt at faa det berettede til at virke betagende.

Og Ingeborg Marie Sick har en særlig Evne til at virke betagende netop ved at kunne faa denne Kærne af Virkelighed til at træde frem som Livet selv, saaledes som det kunde være levet i disse gamle Præstegaarde. Det lykkes hende ogsaa i denne Bog, hvor hun lader den 42-aarige Præst, Henrik Trolle, Aftenen før den gamle Præstegaard skal rives ned for at ombygges, falder hen i Mindet om det, han fra sin Barndom og Ungdom — som ogsaa fra andres Beretninger — husker af skete Begivenheder indenfor disse gamle Mure, som han endnu af og til i Natens Timer føler befolkede med henfarne Præsteslægter, der ved alle de Lyd, der tilsyneladende uforklarligt høres i de gamle Rum paa Loft og i Kælder, i Stue som i Sal, endnu synes at færdes paa de gamle Steder, og som nu maa blive hjemløse, naar den gamle Gaard rives ned. Hans Medfølelse faar dem til at staa lyslevende for ham, og han gennemlever for vore Øjne de svundne Dage sammen med alle sine hedengangne kære og paarørende.

Vi hører om „Gamle Provsten“, hans Morfar Waage, og hans tre kønne Døtre, hvoraf ingen fik nogen stor Lykke her paa Jorden, —